

COMMISSIE VAN BEROEP VOOR HET CHRISTELIJK VOORTGEZET ONDERWIJS
EN HOGER BEROEPSONDERWIJS

UITSpraak

CvB.VO/HBO.2013.124-167 U. 2013.13

13 oktober 2013

Ontslag uit vast dienstverband wegens onbevoegdheid. Beroep gegrond

in de zaak van:

I., appellant,

gemachtigde: mr. F. Verschuren

- tegen -

de Stichting voor Christelijk Voortgezet Onderwijs, ***, verweerster,

gemachtigde: mr. O. van der Kind.

1. De procedure.

Bij beroepsschrift van 4 juli 2013, ingekomen bij het secretariaat van de Commissie van Beroep op 5 juli 2013, heeft appelland beroep ingesteld tegen het besluit van verweerster van 24 juni 2013. In dit besluit heeft verweerster aan appelland gemeld dat het dienstverband van appelland wordt beëindigd.

Vervolgens heeft appelland op 26 juli 2013 de Commissie een beroep doen toekomen tegen het besluit van verweerster van 12 juli 2013 houdende schorsing als ordemaatregel ingaande 26 augustus 2013 tot het einde van het dienstverband

Verweerster heeft op 4 september 2013 tegen beide beroepen een verweerschrift ingediend.

Op maandag 16 september 2013 zijn de beroepen van appelland door de Commissie van Beroep behandeld in een openbare zitting in Utrecht. Daarbij is appelland verschenen, vergezeld van zijn gemachtigde en partner. Namens verweerster is verschenen de gemachtigde, vergezeld van mevrouw H. , directeur en de heer R., adjunct directeur en drs. J. , managementadviseur HR. Zowel appelland als verweerster heeft een pleitnota overgelegd.

Ter zitting is met partijen afgesproken dat de Commissie de uitspraak aanhoudt, zodat nader overleg gepleegd kan worden. Partijen hebben op 24 september 2013 aan de Commissie laten weten dat er geen oplossing is gerealiseerd.

2. De feiten.

2.1 Appelland is vanaf 1 augustus 2003 in dienst, zonder onderwijsbevoegdheid. Met ingang van 1 augustus 2008 is appelland benoemd voor onbepaalde tijd. Hij is werkzaam aan de "school" Mavo te ***. Voor de schooljaren 2010-2011, 2011-2012 en 2012-2013 wordt met appelland een

scholingsovereenkomst gesloten. In de laatste overeenkomst wordt bij punt 2 tussen haakjes vermeld dat dit het laatste jaar is.

2.2 Verweerster heeft bij besluit van 24 juni 2013 aan appellant medegedeeld dat zijn dienstverband met ingang van 1 oktober 2013 opgezegd wordt. In het voornemen van 8 mei 2012 staat aangegeven; wegens gewichtige redenen als genoemd in artikel 9.a.5 onder 9 van de CAO.

Bij besluit van 12 juli 2013 is appellant met ingang van 26 augustus 2013 door verweerster ontheven van zijn lesgevende en andere taken tot het einde van zijn dienstverband.

2.3 De "school" Mavo staat sinds het najaar van 2012 onder verscherpt toezicht van de Onderwijsinspectie en in dat kader is het bevoegd gezag opgelegd het aantal onbevoegde leraren op school naar nihil te brengen.

3. De standpunten van partijen.

3.1 Appellant

3.1.1 Appellant gaat ervan uit dat het gemis van een onderwijsbevoegdheid een gewichtige reden kan opleveren voor ontslag. Appellant is echter van mening dat verweerster hem in redelijkheid niet kan ontslaan en door hem te ontslaan, niet handelt als een goed werkgever, daar appellant er niet eerder op gewezen is dat hij bij het niet behalen van zijn bevoegdheid voor 1 augustus 2013 zou worden ontslagen.

Vast staat dat het functioneren van appellant niet ter discussie staat. Appellant heeft jaarlijks een functioneringsgesprek gehad en vanaf 2010 is zijn studie aan de orde gekomen. Er is aan appellant nimmer aangegeven dat het tempo van zijn studie te laag was.

Verweerster heeft appellant pas op 23 april 2013 aangegeven dat hij zijn studie voor 1 augustus 2013 moest afronden met een bevoegdheid. Dit was op een zodanig tijdstip dat appellant zijn studie niet meer anders kon inrichten. De studie van appellant verkeert in een eindfase, maar het lukt niet om deze af te ronden voor 1 augustus 2013.

Verweerster heeft er eerder niet zwaar aan getild dat appellant nog niet bevoegd was en heeft appellant niet eerder aangesproken op het tempo van zijn studie.

3.1.2 Wat betreft de schorsing is appellant van mening dat de combinatie van de door verweerster gehanteerde schorsingsgronden onder d en onder f niet mogelijk is. De woorden "in andere gevallen" sluit deze combinatie uit.

Appellant voert aan dat er geen sprake meer is van een voornemen omdat inmiddels is opgezegd. Dat zou dan betekenen dat de grond "in nadere gevallen" van toepassing is. Deze opzeggingsgrond is echter door verweerster niet (voldoende) gemotiveerd.

3.2. Verweerster

3.2.1 Verweerster voert aan dat het appellant bekend moet zijn geweest dat vanwege zijn onbevoegdheid zijn dienstverband niet voortgezet kon worden.

Appellant is meerdere keren geweest op het belang van het behalen van zijn bevoegdheid, volgens verweerster heeft appellant deze noodzaak ook erkend. Daarnaast was het algemeen bekend en door appellant niet betwist dat de school onder verscherpt toezicht stond en haar door de inspectie een verbetertraject was opgelegd, dat zich vertaalde in het niet inzetten van onbevoegde docenten.

Ondanks dat aan appellant meerdere keren is duidelijk gemaakt dat hij zijn dienstverband veilig diende te stellen door zijn studie af te ronden, heeft hij aan verweerster geen garanties kunnen stellen over de voortgang en afronding van die studie.

Nu er geen duidelijkheid bestaat over de datum waarop appellant zijn bevoegdheid zal halen en gelet op de opstelling van de onderwijsinspectie kan het bevoegd gezag zich niet permitteren appellant nog langer onbevoegd les te laten geven.

3.2.2 Verweerster meent dat er sprake is van 2 los van elkaar staande schorsingsgronden. Zij voert, kort weergegeven, aan dat het bevoegd gezag een zwaarder wegend belang heeft bij de schorsing, dan appellant heeft bij de opheffing ervan, gezien de situatie waar de school op het moment in verkeert.

Dit gegeven, in samenhang met het feit dat appellant zijn onderwijsbevoegdheid na jaren van studie nog steeds niet heeft behaald, maakt dat het bevoegd gezag in redelijkheid tot de schorsing heeft kunnen besluiten.

4. Overwegingen van de commissie.

4.1. Aangezien de instelling is aangesloten bij deze Commissie van Beroep en het beroep is gericht tegen één van de beslissingen genoemd in artikel 52 WVO respectievelijk artikel 19 CAO-VO en binnen de daartoe geldende termijn is ingesteld, is de Commissie bevoegd van het beroep kennis te nemen en is appellant in zijn beroep ontvankelijk.

4.2 Vast staat dat appellant sinds 1 augustus 2003 werkzaam is in een dienstverband voor bepaalde tijd en dat hij per 1 augustus 2008 is benoemd als leerkracht in een dienstverband voor onbepaalde tijd. Voorts staat vast dat appellant niet beschikt over de benodigde onderwijsbevoegdheid om als docent te kunnen lesgeven in het voortgezet onderwijs. In de akte van benoeming als leerkracht is niet vermeld dat appellant onbevoegd is.

4.2.1 De Commissie merkt op dat artikel 6 van de WVO bepaalt dat hoofdstuk I en III van deze wet, waarin de bevoegdheidseisen zijn opgenomen (artikel 33), voorwaarden zijn voor bekostiging van het bijzonder onderwijs. De bevoegdheidseisen uit de wet zijn derhalve bekostigingsvoorwaarden waaraan de werkgever zich dient te houden, maar werken niet rechtstreeks door in een individuele arbeidsovereenkomst. Artikel 33 WVO bevat de vereisten om te kunnen worden benoemd aan een school. Daarbij wordt niets gezegd over de aard van de benoeming, namelijk voor bepaalde of onbepaalde tijd. Wel dient een leraar ingevolge artikel 33 lid 4 WVO in beginsel bevoegd te zijn voor de door hem te geven vakken, maar een leraar mag onder bepaalde voorwaarden, gedurende ten hoogste twee jaren worden belast met werkzaamheden waarvoor hij niet bevoegd is. Hiermee is gegeven dat appellant, die al werkzaam was vanuit een vast dienstverband, belast kon worden met werkzaamheden als leerkracht, met behoud van die aanstelling voor onbepaalde tijd.

4.2.2. In casu is de centrale vraag of de omstandigheid dat appellant zijn opleiding niet voor 1 augustus 2013 heeft afgerond in de zin dat hij dan over een onderwijsbevoegdheid beschikt, in

samenhang met het feit dat de school onder verscherpt toezicht staat en haar een verbetertraject is opgelegd waardoor geen onbevoegde docenten kunnen worden ingezet, kan worden aangemerkt als een gewichtige reden in de zin van artikel 9.a.5 lid 9 CAO om het dienstverband voor onbepaalde tijd op te zeggen.

Onduidelijk is wat de verweerster heeft bewogen om appellant per 1 augustus 2008 voor onbepaalde tijd te benoemen ofschoon hij niet in het bezit was van een onderwijsbevoegdheid.

4.2.3 Verweerster stelt dat appellant er meerdere keren op is gewezen dat het van belang is dat hij de bevoegdheid haalt, maar enige concrete deadline is hem niet gesteld. De vermelding in de laatste scholingsovereenkomst "laatste jaar" blijkt betrekking te hebben op de vergoeding van/bijdrage in de kosten van de door appellant gevolgde opleiding (zie het gespreksverslag van 23 april 2013). Verweerster stelt in dat verband wel dat bij de ondertekening van de laatste scholingsovereenkomst is meegedeeld dat als voorwaarde is gesteld dat hij aan het einde van dat schooljaar, dus 31 juli 2013, afgestudeerd moest zijn (verklaring van de directeur), maar in de overeenkomst is dat niet vastgelegd. Gelet op het belang dat de school daaraan hecht, had dat toch zeer voor de hand gelegen. Enige verklaring waarom dat niet is gebeurd, is ook ter mondelinge behandeling niet gegeven. Tegenover de betwisting van appellant dat de verweerster die mededeling heeft gedaan, had het voorts op de weg van verweerster gelegen om, zo mogelijk met bescheiden gestaafde, feiten en omstandigheden te stellen waaruit kan worden afgeleid dat het appellant duidelijk was dat hij einde schooljaar 2012-2013 afgestudeerd diende te zijn bij gebreke waarvan zijn dienstverband zou worden beëindigd. In dat verband had voor de hand gelegen dat de school daaraan had gerefereerd in het gesprek van 23 april 2013, zeker in reactie op de mededeling van appellant dat hij een vaste aanstelling heeft en hij daarom geen problemen verwacht. Daarbij klemt in het bijzonder dat blijkens het daarvan opgestelde gespreksverslag ook de directeur aan dat gesprek deelnam. Dat neemt echter niet weg dat - ook door appellant - onbestreden is dat verweerster het aantal onbevoegde leraren tot nihil dient terug te brengen. Hieruit volgt dat verweerster appellant niet meer als docent zal mogen inzetten en van haar daarom dan niet kan worden verlangd het dienstverband te continueren.

Verweerster, aan wie ook kan worden toegegeven dat appellant ook in het kader van deze procedure geen inzicht heeft gegeven in de stand van zaken van zijn studie, kan in zoverre worden gevolgd in haar stellingname dat sprake is van een omstandigheid die redelijkerwijs geacht moet worden met het oog op de belangen van de school en het onderwijs de mogelijkheid van het dienstverband uit te sluiten. De vraag rijst vervolgens of dat een gewichtige omstandigheid is.

Voormelde omstandigheid laat onverlet dat aan appellant, wiens kwaliteiten als docent door de school worden gewaardeerd, niet kan worden tegengeworpen dat de school onder verscherpt toezicht is geplaatst. Dat ligt in de risicosfeer van verweerster, evenals het feit - en dat is de kiem van de huidige situatie - dat verweerster appellant, hoewel niet in het bezit van een onderwijsbevoegdheid, destijds voor onbepaalde tijd heeft benoemd.

Deze bijzondere omstandigheden brengen met zich mee dat het dienstverband van een werknemer die voor onbepaalde tijd is benoemd hoewel hij niet beschikte over de vereiste onderwijsbevoegdheid, thans niet zonder meer kan worden opgezegd op de grond dat hij niet over die bevoegdheid beschikt. Daarbij klemt dat de school heeft laten gebeuren dat appellant zijn studie niet voortvarend heeft opgepakt en heeft afgerond.

Hoewel van haar niet kan worden gevergd een dienstverband voort te zetten met een docent die zij niet (meer) mag inzetten en in zoverre sprake is van een omstandigheid die redelijkerwijs geacht

moet worden met het oog op de belangen van de school en het onderwijs de mogelijkheid van het dienstverband uit te sluiten, vindt deze omstandigheid zijn oorsprong in de handelwijze van de verweerster zelf door appellant als onbevoegde docent voor onbepaalde tijd te benoemen. Onder de hiervoor geschetste specifieke omstandigheden van dit geval en onder afweging van alle daarvoor in aanmerking komende omstandigheden heeft verweerster die omstandigheid in redelijkheid niet als een gewichtige omstandigheid kunnen aanmerken en heeft zij bijgevolg in redelijkheid niet kunnen komen tot het besluit om de arbeidsovereenkomst met appelland door opzegging te doen eindigen, gelijk zij heeft gedaan.

De omstandigheid dat appelland zich weinig gelegen heeft laten liggen aan adviezen om ervoor te zorgen dat hij zijn bevoegdheid zou halen en ook thans geen inzicht heeft gegeven in de stand van zaken van zijn studie weegt in de ogen van de Commissie minder zwaar dan de omstandigheid dat de verweerster aan appelland een contract voor onbepaalde tijd heeft aangeboden ondanks zijn onbevoegdheid.

4.3 Ten aanzien van het beroep van appelland tegen het schorsingsbesluit overweegt de Commissie dat, nu het beroep van appelland tegen het ontslagbesluit gegrond is geoordeeld, het beroep tegen het schorsingsbesluit, voor zover dit is gebaseerd op artikel 9.a.6, tweede lid, aanhef en onder d van meergenoemde CAO, eveneens slaagt.

Voor zover het schorsingsbesluit is gebaseerd op het bepaalde onder f van genoemde bepaling, stelt de Commissie vast dat in het kader van de tweede grond van schorsing; 'in het belang van de instelling' geen redenen zijn genoemd in het besluit. Het besluit is derhalve onvoldoende gemotiveerd en kan niet in stand blijven.

5. De beslissing.

Op grond van bovenstaande overwegingen verklaart de Commissie van Beroep het beroep tegen het besluit van verweerster van 24 juni 2013, alsmede het beroep tegen het besluit van verweerster van 12 juli 201 **gegrond.**

Aldus vastgesteld op 13 oktober 2013 te 's-Gravenhage door mr. H. Manuel, voorzitter, mr. T. Elzenga, mr. Th. Geurts, mr. R.T. Steinvoot-de Groot, leden, in tegenwoordigheid van mr. A.C. Melis-Gröllers, griffier.

Vanwege ongelijkheid in de aantallen vertegenwoordigers van bestuursorganisaties en personeelsorganisaties, heeft het jongste lid (mr. R.T. Steinvoot-de Groot) van de oververtegenwoordigde organisatie zich van stemming onthouden.